

KAPITEL 1

En riktig slarver

En dag gick Sam till skolan utan väska.

Men när han kom hem igen hade han en med sig. Den var ganska lik Sams egen väska, men det var någon annans. Dagen efter fick han gå till skolan med två väskor och i smyg lämna den ena i kapprummet.

– Du är en riktig slarver,
brukade Sams mamma säga.

Men hon sa det på ett varmt
sätt, som om hon gillade
honom ändå.

– Dig kan man inte lita på,
brukade storasyster Stella säga.
Det lät inte riktigt lika varmt.

Stella kunde man lita på. Hon hade alltid
koll på sina saker, hon kom aldrig för sent
och mindes allt hon hade lovat. Obegripligt,
tyckte Sam. Stella hade till och med ett jobb.

Hon gick ut med en grannes hund tre gånger om dagen. På morgonen, efter skolan och så en gång till på kvällen.

Det var Leilas hund, Kalle. Leila och Kalle bodde i lägenheten under deras i höghuset och för ett tag sedan hade Leila ramlat och brutit benet. Så nu behövde hon hjälp med Kalle.

Sam var lite avundsjuk. Det var aldrig någon som frågade honom om han ville ta hand om ett djur. Han var väl för liten. För liten och för slarvig. Stella hjälpte mamma också. Jättemycket. Mamma jobbade ofta på natten, på ett bageri. Då såg Stella till att Sam vaknade, åt frukost, klädde på sig och gick till skolan i tid.

– Du är en riktig hjälte, brukade mamma säga till Stella.